

[Iver Poulsen.]

de store. Det er også noget, man som praktiserende dyrlæge har oplevet, at den lille hund, når man stiger ud af bilen, arrigt kommer farende. Jeg tror nok, de små hunde er særlig ivrige efter at sætte tænderne i landpostbudets bukseben og i dyrlægens gummistøvler. Derfor synes jeg ikke, jeg kan finde nogen som helst rimelighed i, at man vil nedsætte størrelsen af den afgiftsfri hund til 42 cm. Hertil kommer, at hunden ude på landet, på gårdene, er et husdyr; det er et dyr, som i mange tilfælde er uundværligt og ikke mindre uundværligt som vagthund i dag end i tidligere tider. Jeg vil snarere sige tværtimod, for på grund af mangelen på folk ude på landet sker det tit, at gårdene står mere eller mindre folkeforladte, og så er en vagthund af en passende størrelse ganske uundværlig.

Hvis det er rigtigt — og det er det vel nok — at de store hunde har de fleste blodbade på samvittigheden, kan jeg godt se, at en sådan regel kan have betydning for opnåelsen af de formål, som den højtærede justitsminister nævnte, og som også omtales i bemærkningerne til lovforslaget; men jeg tror, at nødvendigheden af, at man på landejendomme har en stor hund som vagthund, i hvert fald vil veje tungere end beskyldningen for, at de store hunde har et langt overvejende flertal af blodbadene på deres samvittighed.

Hvad angår lovforslagets punkt 8, der drejer sig om § 12, er det allerede nævnt af flere ordførere, at dette punkt er meget kort affattet, idet det lyder:

„Det er forbudt til stadighed at holde en hund bundet.“

Det er nævnt af flere ordførere, at begrebet „til stadighed“ nødvendigvis må defineres og afgrænses, fordi det er vidt forskelligt, hvad forskellige mennesker forstår ved begrebet „til stadighed“. Jeg ser med den største sympati på forbud imod lænkehunde, selv om man må erkende, at det vil være meget vanskeligt at finde frem til en afgrænset definition af begrebet „lænkehund“; men hvis der virkelig skal være bund i forslaget, må man have en ret afgrænset definition af begrebet „lænkehund“, og man må, som det også tidligere er nævnt, have en ganske nøjagtig definition af, hvad man

i denne forbindelse forstår ved „til stadighed“.

Man afskaffer den gamle § 12, der omtaler hundehuset, og det synes jeg er en mangel. Det er jo noget, man har stået over for, bl. a. når man har været dyrlæge for Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark, at man skal ud og se på, hvordan sådan en hund behandles, og hvilke forhold den lever under. Der kommer netop hundehuset meget stærkt ind i billedet. Der er en vidt forskellig opfattelse blandt mennesker af, hvad man kan byde en hund at bo i, og selv om man kunne afskaffe lænkehundene, er det aldeles ikke givet, at man kan afskaffe det hus, som hunden bor i. Derfor vil jeg meget gerne have, at det i den nye lovs § 12, ligesom i den nugældende lovs § 12, ganske klart blev trukket op, hvad man må forlange med hensyn til indretning af et hundehus.

I øvrigt må vi jo så afvente udvalgsbehandlingen og må derefter tage stilling til lovforslaget. Jeg udtrykker håbet om, at såvel udvalget som den højtærede justitsminister vil tage hensyn til de beskedne ønsker, vi har fremført her ved lovforslagets første behandling.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg kan vel vanskeligt takke samtlige ordførere for ubetinget tilslutning til enkelthederne i det fremsatte lovforslag; men jeg kan vel takke for, at man fra alle sider har givet udtryk for, at man vil være interesseret i et udvalgsarbejde og vil gå til dette arbejde med velvilje. Jeg vil tro, at vi under udvalgsbehandlingen kan finde frem til formuleringer, som vi kan være enige om. Det er jo ikke, når man fremsætter et lovforslag, dermed sagt, at de vises sten i alle tilfælde er fundet.

Det ærede medlem hr. Hjortnæs kritiserede bestemmelsen om, at forbuddet mod lænkehunde først træder i kraft den 1. januar 1964; de ærede medlemmer hr. Niels Ravn og fru Else-Merete Ross nævnte det samme. Vi kan naturligvis overveje, om vi skulle stryge denne bestemmelse, således at lovens samtlige paragraffer træder i kraft allerede den 1. januar 1963, men jeg vil dog sige, at jeg er tilbøjelig til at tro, at bestemmelsens gennemførelse så tidligt indebærer, at